

Cena numeru pojedynczego wynosi 70 Mk. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 500 Mk. na poczet prenumeraty; przedpłatę uiszczać można tylko w drodze Pocztovej Kasy Oszczędnościowej na konto Nr. 100.200. „Dziennik Urzędowy“ przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 30 Mk., za szpaltę 1500 Mk., za stronę 3000 Mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza.

Redakcja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 14.

Administracja: „ „ „ w Wyd. X (II p.).

- TREŚĆ: A. III. 277. Okólnik (805) Woj. Lub. w sprawie bezpośredniej korespondencji z placówkami Państwa Polskiego za granicą. 278. Okólnik (897) Woj. Lub. w przedmiocie ochrony gołębi pocztowych. 279. Okólnik (843) Woj. Lub. w przedmiocie starań zarządów gmin wyznaniowych żydowskich o uzyskanie zapasów niezbędnych ze względów rytualnych. 290. Okólnik (892) Woj. Lub. w przedmiocie wyborów członków zarządu do gmin wyznaniowych żydowskich. 281. Okólnik (791) Woj. Lub. w sprawie miast w b. zaborze rosyjskim, oznaczania granic gmin miejskich. 282. Okólnik (913) Woj. Lub. w przedmiocie nowych wyborów do rad gminnych. 283. Okólnik (810) Woj. Lub. w przedmiocie interpretacji art. 13 dekretu o samorządzie miejskim. 284. Okólnik (911) Woj. Lub. w przedmiocie uczestnictwa instytucji samorządowych w obrocie czekowym P. K. O. 285. Okólnik (936) Woj. Lub. w przedmiocie zawieszenia w urzędowaniu burmistrza i członków Rad miejskich.
- IV. 296. Wykaz obowiązujących na terenie Województwa Lubelskiego ustaw i rozporządzeń ogłoszonych a) w Dzienniku Ust. R. P. od 24 do 30 listopada 1921 r., b) w Monitorze Polskim od dn. 21 listopada do 3 grudnia 1921 r. 287. Treść Dzien. Samorządu powiatowego i miejskiego na terenie Woj. Lub. w listopadzie 1921 r.
- B. I. 288. Zarządzenie demobilizacyjne. 289. Sprawdzanie zaświadczeń o służbie szeregowych. 290. Pieczęcie urzędowe dla zarządów parafjalnych. 291. Nadużywanie przez firmy handlowe miana „dostawca Ministerstwa Spr. Wojsk.“. 292. Umowa między Min. Roln. i Dóbr Państw., a Centralną kasą spółek rolniczych. 293. Spis miejscowości zagranicznych posiadających placówki zagraniczne R. P. 294. Polska sieć placówek dyplomatycznych. 295. Wymiana tymczasowych świadectw na obligacje 5% pożyczek z r. 1920. 296. Opłata stemplowa od umów z pracownikami państwowymi. 297. Spis zabytków Woj. Lub. wpisanych do inwentarza państwowego. 298. Opodatkowanie spadków. 299. Przerabianie odważników rosyjskich. 300–302. Ogłoszenia o rejestracji stowarzyszeń.
- II. 303. Ruch służbowy do dnia 13 grudnia 1921 roku: a) w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, b) w Urzędach Starościńskich Województwa Lubelskiego.
- C. Ogłoszenia.

A.

278.

277.

Okólnik (805) Wojewody Lub. do wszystkich Panów Starostów Wojew. Lub. oraz P. Komisarza Rządu na m. Lublin w sprawie bezpośredniej korespondencji z placówkami Państwa Polskiego zagranicą.

L. 4750/Pr./1.

Na podstawie okólnika Nr. 93 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30-go września b. r. (Nr. Pr. 2790) upoważniam Panów Starostów (P. Komisarza Rządu) do bezpośredniego korespondowania z placówkami Państwa Polskiego zagranicą a to w tych wypadkach, o ile zostaną Panowie przez te placówki bezpośrednio zapytani.

Urzędy gminne winne odnośną korespondencję przysyłać w drodze służbowej do Starostw.

Listy i pocztówki wysyłane do placówek, winne być należycie opłacane według stawki, obowiązującej w Polsce dla korespondencji zagranicznej. O ile wysłanie pisma następuje w interesie strony, należy żądać od niej opłacenia w gotówce lub w znaczkach pocztowych za wysyłkę i odpowiedź.

O ile zaś w interesie poszczególnych osób ma miejsce odpowiedź na zapytanie placówki, należy na portorja za odpowiedź używać znaków pocztowych, które Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleciło placówkom przysyłać równocześnie z zapytaniem.

W razie nienadesłania przez daną placówkę znaczków pocztowych na odpowiedź, koszta portoryjne należy wtedy ponieść na rachunek wydatków kancelaryjnych (§ 4. poz. 5 budżetu).

Na kopertach pism, skierowanych do przedstawicielstw Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą należy wpisywać adres po francusku z podaniem jednoczesnym ulicy i Nr. domu, w którym mieści się placówka.

Adresy winne brzmieć w sposób następujący:

A La Legation de la Republique Polonaise (nazwa miejscowości).

Au Consulat General Republique Polonaise
Nr. rue (place).

Au Vice-Consulat Republique Polonaise
Nr. rue (place).

A l'Agence Consulaire Republique Polonaise
Nr. rue (place)

Zarejestrowany we wszystkich urzędach pocztowych, miejscowości, w których znajdują się placówki R. P. skrót telegraficzny, brzmi.

Polmission à (poselstwo)

Polconsul à (konsulat)

W załączeniu przesyłam spis miejscowości zagranicznych, będących siedzibą placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej*).

Lublin, dn. 21 października 1921 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

*) Będzie podawany w miarę miejsca w dziale B.

Okólnik (897) Wojew. Lub. do wszystkich Panów Starostów Wojew. Lub. oraz p. Kom. Rządu na m. Lublin w przedmiocie ochrony gołębi pocztowych.

L. 6631/II/1.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zwróciło się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z prośbą o wydanie odpowiednich pouczeń i zarządzeń, mających na celu ochronę hodowli i tresury gołębi pocztowych, które w zastosowaniu, jako środek łączności wojsk, odgrywają niezmiernie ważną rolę podczas wojny. Gołębie pocztowe były podczas wojny używane we wszystkich armjach do utrzymywania kontaktu między oddziałami czołowymi, a ich przelotem dowództwami i oddawały zawsze znakomite usługi zwłaszcza w sytuacjach trudniejszych, w których skutkiem dalańcia ognia nieprzyjacielskiego, zawodziły zawsze inne środki łączności. Zważywszy fakt, że już po półgodzinnym ogniu artyleryjskim nie funkcjonuje w pierwszej linii zaden telefon, oraz że szersze używanie radjotelegrafu w ścisłej strefie bojowej napotyka na różnego rodzaju trudności, jest rzeczą pewną, że łączność pojedynczych oddziałów wojskowych w każdej przyszłej wojnie polegać będzie na stosowaniu w pierwszej linii bojowej tylko specjalnych środków łączności i że między nimi gołębie pocztowe odegrają ważną rolę.

Licząc się z powyższem, oraz idąc za przykładem armji obcych, Ministerstwo Spraw Wojskowych wprowadziło w armji polskiej gołębie pocztowe, jako specjalny środek łączności i dokłada wszelkich starań by hodowlę i tresurę tych ptaków postawić w Polsce jaknajszybciej na takim poziomie, któryby umożliwił w razie mobilizacji sprawne wyposażenie armji w dostateczną ilość gołębi. Wysiłki te jednak i zabiegi Min. Spraw Wojskowych w powyższym względzie napotykają na różne trudności ponieważ:

1) w społeczeństwie, a zwłaszcza w b. zaborze rosyjskim, rzadko spotyka się prawdziwych miłośników gołębi, którzy, jako hodowcy prywatni szli na rękę Min. Spraw Wojskowych i byli mu pomocni w jego trudnym zadaniu; natomiast ma się do czynienia przeważnie z gołębiarzami-spekulantami, którzy, nie zdając sobie sprawy ze szkodliwości ich postępowania, przyłapują i przywłaszczają sobie znajdujące się na wolności podczas ćwiczeń gołębie wojskowe.

2) Prawdziwe spustoszenie tak w gołębiarstwie wojskowem jak i prywatnem, czyni ptactwo drapieżne, jak jastrzębie, sokoły wędrowne, krogulce i t. p.

Karygodny proceder przyłapywania podczas ćwiczeń i przywłaszczania sobie wojskowych gołębi pocztowych, spowodował bardzo dotkliwe straty. Również bardzo ucierpiały stacje wojskowych gołębi pocztowych wskutek ptactwa drapieżnego.

Wobec powyższego oraz na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 listopada r. b. L: A. W. 1107 polecam Panu Staroście (Komisarzowi Rządu) w sposób przez siebie uznany za najodpowiedniejszy bezzwłocznie podać do publicznej wiadomości, znaczenie i cel hodowli i tresury gołębi pocztowych, a w szczególności, że 1) podpuszczanie, przyłapywanie i przywłaszczanie sobie wogóle gołębi, a w szczególności pocztowych, czy to wojskowych,

czy należących do Towarzystw prywatnych legalnie istniejących, jest surowo zabronione i karane będzie według istniejących ustaw karnych.

2) Ze względu na konieczność ochrony armji i Państwa przed stratami gołębi pocztowych, należy we wszelki możliwy i dozwolony sposób tępić ptactwo drapieżne.

Równocześnie należałoby zwrócić się do ludności z wezwaniem tworzenia „Towarzystw hodowli gołębi pocztowych“. Do akcji tej byłoby wskazane wciągnąć miejscowe nauczycielstwo, by wyjaśniało dzieciom w szkołach, jak ważną rolę zajmuje gołąb pocztowy w służbie ochrony kraju i przez powtarzające się pouczanie dzieci zachęcał do utrzymywania gołębi pocztowych i tworzenia Towarzystw. Wszelkie w tym kierunku wskazówki i pomoc, a w danym razie nawet i gołębie, udzieli Wydział wojsk. łączności Dep. VI Ministerstwa Spraw Wojsk., Warszawa — Franciszkańska Nr. 2. W końcu nadmieniam, że tak wojskowe gołębie pocztowe, jak też i Towarzystw prywatnych legalnie istniejących, mają swoje cechy, a to: stempel na skrzydłach i obrączki na nogach.

O wydanych w tej sprawie zarządzeniach należy mi donieść.

Lublin, dn. 26 listopada 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

279.

Okólnik (843) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu na miasto Lublin w przedmiocie starań zarządów gmin wyznaniowych żydowskich o uzyskaniu zapasów, niezbędnych ze względów rytualnych.

L. 6284/II/1.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, jako naczelną władzę nadzorczą gmin wyznaniowych żydowskich w państwie zwróciło się dnia 13 grudnia 1920 r. Nr. 6775/1816 do Ministerstw: Aprowizacji, Handlu i Przemysłu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz do Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu z pismem następującem:

„Corocznie przed żydowskimi świętami wiosennymi (paschy), przypadającymi zazwyczaj w marcu lub kwietniu, oraz jesiennymi (Nowy rok religijny, Sądny dzień, święta Szałasów), przypadającymi zazwyczaj we wrześniu lub październiku, ludność w. m. za pośrednictwem zarządu gmin wyznaniowych żydowskich czyni starania u władz państwowych lub komunalnych o uzyskanie, ze względów rytualnych, odpowiednich ilości mąki, cukru, soli, wina, spirytusu lub też o zezwolenie na przywóz z zagranicy niektórych artykułów, jak np. rajskie jabłka, palmy i t. p.

Z odnośnemi podaniami do władz występują nieraz urzędowi rabini gmin wyznaniowych żydowskich bądź w porozumieniu z zarządami swych gmin, bądź zupełnie na własną rękę. W podobnych wypadkach wszelkie dokumenta w związku z uzyskaniem towaru, jak np. frachty, zezwolenia na przewóz, magazynowanie i t. p. zostają wypisane na imię rabina,

zamiast na zarząd właściwej gminy wyznaniowej żydowskiej.

Ten stan rzeczy spowodował w ostatnich czasach szereg zupełnie niedopuszczalnych następstw. Zarządy niektórych gmin, nie wiedząc o przedsięwziętych już staraniach swych rabinów, zgłaszały się z osobnemi żadaniami, których władze zaspokoić już nie były w stanie; towary zamiast iść na potrzeby ludności w. m. wskutek rozmaitych przyczyn, dostawały się w ręce spekulantów, wywołując słuszne utyskiwanie zarówno ludności w. m. jak i chrześcijańskiej.

Aby zapobiedz w przyszłości podobnym komplikacjom, Ministerstwo wyjaśnia, iż urzędowi rabini gmin wyznaniowych żydowskich nie mają uprawnienia do samodzielnego występowania w imieniu swych gmin, względnie ich zarządów. Rabin jest tylko jednym z członków zarządu, nieraz jego przewodniczącym, w danym wypadku powołanym do religijno-rytualnego nadzorowania przyznanych gminom wyznaniowym żydowskim lub dla nich sprowadzonych zapasów, nie zaś do samodzielnego reprezentowania gminy w sprawach handlowych, tembardziej, iż prowadzenie jakiegokolwiek bądź handlu, w myśl art. 39 „Przep. obowiązujących o organizacji gmin wyzn. żyd.“ z dnia 7 lutego 1919 r., jest rabinom wogóle wzbronione. Zarządy gmin wyznaniowych żydowskich, chcące wystąpić do władz o potrzebne zapasy, winne to uczynić za podpisem przynajmniej 3-ch członków, t. j. przewodniczącego i 2-ch członków zarządu (w tej liczbie ewentualnie i rabina gminy, jako członka zarządu) i z pieczęcią gminy, wspomniane zaś wyżej dokumenty, wydawane przez władze, winne opiewać wyłącznie na zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej (na prowincji bardzo często noszący nazwę „Dozoru Bóżniczego“), nigdy zaś osobiście bądź na imię rabina, bądź członków zarządu.

Z uwagi na powyżej wyluszczone okoliczności polecam Panu w wypadkach odpowiednich zgłoszeń postępować zgodnie z wyjaśnieniami, zawartemi w niniejszym okólniku, którego treść należy zakomunikować dla wiadomości i przestrzegania miejscowym władzom komunalnym.

Lublin, dn. 5 listopada 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

280.

Okólnik (892) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin w przedmiocie wyborów członków Zarządu do gmin wyznaniowych żydowskich.

L. 6854/II/1.

Doprowadzenie gmin wyznaniowych żydowskich do sprawnego i zgodnego z przepisami funkcjonowania, jako jedno z zadań działalności państwowych organów nadzorczych, — wymaga roztoczenia nadzoru o charakterze prawie że wychowawczym, gdyż Zarządy Gmin Wyzn. żydow. przez nierozumienie lub przywiązanie po starych form, często nie stosują się do przepisów.

z wnioskiem o włączenie pewnych jednostek terytorjalnych grawitujących ku nim.

Wszystkie te wnioski jednak nie zawierają istotnych danych przewidzianych w wym. wyżej wspomnianym okólniku, a niezbędnych tak przy ich opinjowaniu przez Sekcję Rady Wojewódzkiej, jakoteż i przy rozstrzygnięciu przez Radę Ministrów.

W celu zapobieżenia na przyszłość zbędnej korespondencji jakoteż przewlekania tej wybitnej doniosłości sprawy komunikuję niniejszem warunki, jakim winne odpowiadać odnośne wnioski zarządów gmin miejskich.

I tak, wniosek winien zawierać:

1) Stosowną uchwałą interesowanej Rady Miejskiej podającą powody, dla których rozszerzenie granic miasta byłoby pożądane (warunki rozwojowe, stosunki wewnętrzne i t. d.) z powodzeniem danych statystycznych, dotyczących tak miast, jak i kompleksów terytorjalnych, mających podlegać wcieleniu (powierzchnia, sposób użytkowania gruntów, ilość ludności z procentowym określeniem stosunków narodowościowych, wreszcie w odniesieniu tylko do kompleksów wcielanych np. główny zawód mieszkańców i t. d.)

2) Plan sytuacyjny, ilustrujący konfigurację zainteresowanych miejscowości oraz stopień zabudowania.

3) Uchwały zebrań, odnośnych jednostek terytorjalnych, mających podlegać wcieleniu (zebrania gromadzkie) jakoteż uchwała interesowanej gminy, z obrębu której dane miejscowości wydzielone być mają (zebrania gminne).

4) Opinia Wydziału Sejmiku Powiatowego, zawierająca umotywowany wniosek w tej sprawie.

W ten sposób uzupełniony należy mi w toku instancji przedkładać.

Lublin, dn. 8 października 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

282.

Okólnik (913) Wojew. Lub. do wszystkich P. P. Starostów Województwa Lub. w przedmiocie nowych wyborów do Rad Gminnych.

L. 2363/III/1.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 29 listopada b. r. Nr. S. Z. 2100 zakomunikowało mi, co następuje:

W myśl art. 6 Dekretu o utworzeniu Rad gminnych na obszarze b. Królestwa Kongresowego z dnia 27 listopada 1918 r. (dz. Pr. Nr. 18 poz. 48) z końcem bieżącego roku poczną upływać trzyletnie okresy urzędowania członków Rad gminnych i ich zastępców, wskutek czego należałoby zarządzić nowe wybory.

Przeciw takiemu zarządzeniu przemawia jednakże wzgląd na to, że również z upływem bieżącego roku przewidywane jest uchwalenie przez Sejm nowej Ustawy gminnej, a w krótko potem gminnej ordynacji wyborczej.

Wobec powyższego stanu rzeczy Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie uważa za celowe zarządzenia nowych wyborów do Rad gminnych na zasadzie wspomnianego dekretu z dnia 27/XI 1918 r.

Zechce więc Pan Wojewoda wydać odpowiednie zarządzenia, aby urzędujące obecnie Rady gminne, mimo wpływu trzyletniej kadencji sprawowały nadal swe czynności do czasu przeprowadzenia nowych wyborów na zasadzie wspomnianej gminnej ordynacji wyborczej.

Zarządzenie nowych wyborów na podstawie dekretu z dnia 27/XI—obecnie Rad gminnych byłoby połączone ze szkodą dla gospodarki gminnej.

Jednocześnie, wskutek podnoszonych wątpliwości w sprawie współdziałania organów wymiaru sprawiedliwości przy wyborach do Rad gminnych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości wyjaśnia, że przewidziany w przepisach wykonawczych z d. 5/XII 1918. do dekretu o utworzeniu Rad Gminnych współdziałanie Sędziów Pokoju w charakterze Przewodniczących gminnych Komisji wyborczych dotyczy w myśl art. 1 tychże Przepisów tylko pierwszych wyborów do Rad gminnych, przeprowadzonych na zasadzie wymienionego dekretu.

Przy następnych wyborach na zasadzie wspomnianego dekretu czynności przewodniczącego gminnych Komisji wyborczych w zakresie, przewidzianym w powołanych przepisach wykonawczych, sprawuje Starosta, względnie delegowany przez niego urzędnik.

Zechcą przeto Panowie Starostowie wziąć pod uwagę powyżej przytoczony dekret Ministerstwa i zastosować się do niego, a w wypadkach, gdy nowe wybory do Rad gminnych są już zarządzone niezwłocznie takowe odwołać.

Lublin, d. 5 grudnia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

283.

Okólnik (810) Wojew. Lub. do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych na terenie Województwa Lubelsk. w przedmiocie interpretacji Art. 13 Dekretu o samorządzie miejskim.

L. 1902/III/1.

Na skutek dostrzeżonych przezemnie błędów w interpretacji Art. 13 Dekretu o samorządzie miejskim (Dz. Pr. Nr. 13 poz. 140 ex 1919) wyjaśniam, że członkowie Rady Miejskiej mają prawo złożenia swych mandatów tak bezpośrednio po wyborze, jak i w ciągu piastowania mandatu.

Na uzasadnienie powyższego podaję:

1) Dekret o samorządzie miejskim nie wskazuje wprawdzie wyraźnie na to, że radny może złożyć mandat przed upływem kadencji Rady Miejskiej, ponieważ jednak nie traktuje on przyjęcia mandatu radnego, jako obowiązku każdego obywatela, mającego bierne prawo wyborcze (na takim stanowisku stoi krajowe ustawodawstwo w b. Galicji a to § 21 ust. z dnia 13/III 1889 dz. Ust. Ks. Nr. 21 i § 20 Ust. z dnia 3/VII 1896 dz. Ust. Ks. Nr. 15 oraz pruskie ustawodawstwo samorządowe) przeto jasnym jest, że zarówno nowo-obrany radny, jak i taki, który mandat przyjął, lecz następnie nie chce lub nie może pełnić obowiązków radnego, może zrzec się swych obowiązków i dobrowolnie z Rady ustąpić.

2) Wymownym dowodem na okoliczności, że Dekret o samorządzie miejskim uważa mandat ra-

dziecki za pewnego rodzaju uprawnienie a nie obowiązek, jest brzmienie art. 18 „radny nie przybywający w ciągu trzech miesięcy na posiedzenie bez usprawiedliwiającego powodu, traci mandat“, jeśli więc radny, i może uwolnić się od piastowania mandatu per omissionem, nie uczęszczając na posiedzenia Rady, tembardziej ma prawo złożyć swój mandat i umożliwić wstąpienie do Rady komuś innemu, pragnącemu w niej pracować.

3) Wreszcie przepis art. 1 Dekretu o wyborach do Rad miejskich z dnia 13/XII 1918 (Dz. Pr. Nr. 20 poz. 58) postanawia, że dla uzupełnienia liczby radnych, w razie złożenia mandatów, wybierani są zastępcy Radnych, co wyraźnie przemawia za możliwością zrzeczenia się pełnienia obowiązków radnego.

Na podstawie powyższego, Rada miejska po przyjęciu do wiadomości i rezygnacji ustępującego radnego, może na jego miejsce powołać zastępcę w osobie pierwszego kandydata z odnośnej listy wyborczej, który odpadł przy pierwotnych wyborach.

O powyższem należy zawiadomić wszystkie Magistraty miast znajdujących się na terenie powierzonego Panu Przewodniczącemu powiatu.

Lublin, dn. 20 października 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

284.

Okólnik (911) Woj. Lub. do wszystkich P.P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i P. P. Prezydentów miast Lublina i Siedlec Woj. Lubelskiego w przedmiocie uczestnictwa Instytucji samorządowych w obrocie czekowym P. K. O.

L. 2215/III/1.

W myśl art. VI ustawy z dnia 19-go maja 1920 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności (Dz. Ust. Nr. 48 poz. 297) — wszystkie instytucje samorządowe stają się obowiązkowo uczestnikami obrotu czekowego P.K.O.

Dyrekcja P. K. O. pismem z dnia 2/VI b. r. L. 7427 oznajmiła Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, że w obrocie czekowym biorą obecnie udział bardzo nieliczne instytucje samorządowe. Na terenie b. Kongresówki do obrotu czekowego przystąpiło ich zaledwie 3,3%, a w Małopolsce 0,8%.

Wobec powyższego zechce Pan Przewodniczący (Pan Prezydent) wydać odpowiednie zarządzenia, celem wykonania powołanego na wstępie przepisu i o skutku donieść mi w terminie do dnia 3/I 1921 r.

Lublin, dnia 5 grudnia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

285.

Okólnik (936) Woj. Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego w przedmiocie zawieszenia w urzędowaniu burmistrza i członków Rad Miejskich.

L. 660/III/4.

W związku z okólnikiem moim Nr. 209 z dnia 11/II-1921 r. L. 660/1/III w sprawie zawieszania w urzędowaniu członków Magistratu (Dz. Urz. Woj.

Lub. 1921 Nr. 4, poz. 80) wyjaśniam dodatkowo, na skutek reskryptu Min. Spraw Wewn. z dn. 10/V-21 r. Nr. S. M. 911/2, co następuje:

W wypadku nastąpienia zawieszenia w urzędowaniu burmistrza z mocy art. 8 Dek., o samorządzie miejskim z dn. 4/XI-1919 r. w czasie trwania stanu zawieszenia zastępuje go przewidziany dekretem zastępca burmistrza.

Co się zaś tyczy zawieszonych w urzędowaniu członków Rady Miejskiej to zaznaczam, że zastępcy w żadnym wypadku nie mogą wejść do Rady na miejsce zawieszonych w urzędowaniu radnych, gdyż na mocy art. 1 Dekretu o wyborach do Rad Miejskich z dnia 13/XII-1918 r. (Dz. Pr. Nr. 20/1918 r. poz. 58) zastępcy uzupełniają liczbę radnych tylko w razie ich śmierci, złożenia lub utracenia przez nich mandatów.

Lublin, dn. 10 grudnia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

286.

Wykaz obowiązujących na terenie Województwa Lubelskiego Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych

a) w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 92 i 93 z dn. 24 i 30 listopada 1921 r.

b) w Monitorze Polskim od Nr. 265 z dn. 21 listopada 1921 r. do Nr. 276 z dnia 3 grudnia 1921 r.

Sprawy bezpieczeństwa publ.

Mon. Pol. Nr. 275 poz. 337. Rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 25/XI 21 r. w przedm. podwyższenia opłat za paszporty zagraniczne.

Urzednicy państwowi.

Dz. Ust. Nr. 93. poz. 686. Rozp. Rady Min. z dn. 10/XI 21 r. w przedmiocie wykonania ustawy emerytalnej funkcyjnarjuszów państwowych z dn. 28/VII 21 r.

Zmiana nazwisk.

Dz. Ust. Nr. 92. poz. 678. Rozp. Min. Spr. Wewn. i Min. b. Dzieln. Pruskiej z dn. 16/IX 21 r. w przedm. wykonania ustawy z dn. 24/X 19 r. o zmianie nazwisk.

Farmacja.

Dz. Ust. Nr. 93 poz. 688 Rozp. Min. Zdr. Publ. z dn. 21 XI/21 r. w przedm. taksy aptekarskiej za pracę przy recepturze.

Sprawy rolne.

Dz. Ust. Nr. 93 poz. 684. ustawa z dn. 28/X 21 r. Statut Państwowego Insytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejsk. w Puławach.

Przemysł i handel.

Mon. Pol. Nr. 277. poz. 339. Rozp. Min. Przem. i Handlu z dn. 23/XI 21 r. w sprawie zmian w statucie Państw. Rady Chemicznej.

Praca i opieka społ.

Dz. Ust. Nr. 92. poz. 681. Rozp. Min. Pracy i Op. Społ. z dnia 10/XI 21 r., wydane w por. z Min. Przem. i Handlu w sprawie czasu pracy w zakładach handlowych w dnie targowe i jarmarczne.

Odbudowa.

Dz. Ust. Nr. 92. poz. 679. Rozp. Min. Rob. Publ. z dn. 1/X 21, wydane w por. z Min. Roln. i D. P. i Min. Skarbu w przedm. ustanowienia cen drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

Sądownictwo.

- Mon. Pol. Nr. 274 poz. 336. Rozp. Min. Sprawiedl. z dnia 19/XI 21 r. w przedm. dyslokacji Sądów Pokoju w pow. siedleckim w okr. Sądu Okręgowego w Siedlcach.
- Mon. Pol. Nr. 278. por. 340. Rozp. Min. Sprawiedl. z dnia 19/XI 21 r. w przedm. dyslokacji Sądów Pokoju w pow. janowskim o okr. Sądu Okręgowego w Lublinie.

Kolejnictwo.

- Dz. Ust. Nr. 92 poz. 683. Rozp. Min. Kol. Żel. z dn. 31/X 21 r. w przedm. bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czeskosłowackich.
- Dz. Ust. Nr. 93. poz. 689. Rozp. Min. Kol. Żel. z dn. 18/XI 21 r. w przedm. zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów zwłok i zwierząt.
- Dz. Ust. Nr. 93. poz. 690 Rozp. Min. Kol. Żel. z dn. 18/XI 21 r. w przedm. podwyższenia taryfy bagażowej na wąskotorowych kolejach państwowych i prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie dyrekcji kolei państwowych w Warszawie i Radomiu.
- Mon. Pol. Nr. 268 por. 329. Obwieszczenie Min. Kol. Żel. z dn. 15/XI 21 r. o otwarciu ruchu normalnego na linii Kokoszek—Gdynia.

Skarbowość.

- Dz. Ust. Nr. 92. por. 676. Ustawa z dn. 28/X 21 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.
- Mon. Pol. Nr. 274 poz. 335. Rozp. Min. Skarbu z dnia 12/XI 21 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dn. 15/I 21 r. w przedm. instrukcji do rozporządzenia z dn. 31/XII 20 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi.

Urząd Likwidacyjny.

- Mon. Pol. Nr. 271. poz. 334. Rozp. Prezesa Gł. Urz. Likwid. z dnia 23/XI 21 r. wydane w poroz. z Min. Spr. Wewn. w przedm. przedłużenia terminu rejestracji mienia, wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

287.

Treść dzienników Samorządu powiatowego i miejskiego na terenie Wojew. Lubelskiego w listopadzie 1921 r.

a) Wydawnictwa Sejmików i Wydziałów Powiatowych:

Biłgoraj.

Gazeta Biłgorajska — Organ urzędowy Wydz. Pow. Sejmiku. *Nr. 6 i 7 z dnia 1/XI.*

Dział urzędowy: 1. Ogłosz. o 15-tem posiedzeniu Sejmiku Pow. 2. Obrót „Biura Technicznego“ przy Sejmiku Pow. za czas od 1/IV do 30/VI 1921 r. 3. Rach. strat i zysków „Biura Techn.“ przy Sejmiku Pow. za czas od 1/IV do 30/VI 1921 r. 4. Okólnik Wydziału Pow. w przedm. składki na konserwację dróg i utrzymanie policji. 5. Wskazówki dla emigrantów, wyjeżdżających do Stanów Zjedn. Amer. Półn. Dział nieurzędowy: 6. Przed XV posiedzeniem Sejmiku Pow. 7. Kasa Oszczędności. 8. Pijaństwo w powiecie. 9. Danina Państwowa. 10. Uchwały wiecu w spr. szkoły powsz. z dn. 25/IX 1921 r. w Biłgoraju. 11. Ofiary na bud. Szkoły Handl. i Bursy. 12. Stosunek duchowieństwa i kościoła do szkolnictwa powsz. i nauczycielstwa. 13. Czwarty rok szkolny w Ludowej Szkole Roln. Żeńskiej w Biłgoraju. 14. Sprawozdanie z pokazu bydła i koni w Biłgoraju. 15. Różne wiadomości.

Garwolin.

Dziennik Urzędowy — Organ Sejmiku Powiatowego. *Nr. 25 z dnia 4/XI.*

212. Bołączi gminne. 213. Z dziejów powinności podwodowej. 214. Wykaz pedręczników dla dorosłych. 215. Pokaz bydła w Kurowie. 216. Wystawa—jarmark pszczelniczy i przetworów owocowych. 217. 218. Ogłoszenia.

Nr. 26 z dnia 17/XI.

219. W trzecią rocznicę. 220. Odezwa sędziów i prokuratorów. 221. Handel końmi. 222. Pokaz koni i bydła w Biłgoraju. 223. Dtto w Kurowie. 224. Ogłoszenie o otwarciu Ludowej Szkoły Rzemieśln. 225. Podziękowanie komitetu zbiórki na mogiły poległych. 226. W sprawie dni wolnych od nauk szkolnych. 227. W sprawie pobierania składki gminy z lasów. 228 — 230. Ogłoszenia.

Hrubieszów.

Przegląd Hrubieszowski — Organ Sejmiku.

Nr. 5 z dnia 1/XI.

Protokół posiedzenia Wydz. Pow. Sejmiku z dn. 12/X 21 r. Danina przymusowa. Górny Śląsk. Odszkodowania wojenne. Komunikat Urzędu Pocz. tel. w Hrubieszowie. Kronika. Wiadom. bieżące. Co słycać nowego? Rolnictwo. O chorobach kopyt u koni. Nosaczka końska. Ogłoszenia.

Nr. 6 z dnia 15/XI.

Uchwały posiedz. Wydz. Pow. Sejmiku z dnia 26/X. Oświaty nam trzeba. Praca wre. Jeszcze o Stowarzyszeniach Spożywczych. Co zyskujemy na Górnym Śląsku? Kronika. Wiadomości bieżące. Co słycać nowego? Rolnictwo. Ogłoszenia.

Krasnystaw.

Ziemia Krasnostawska—organ samorządowo-społeczny Sejmiku. *Nr. 15 z dnia 1/XI.*

W trzecią rocznicę. Niechaj będzie, jak było. Z przemysłu ludowego. Gawędy. Handel końmi. Statystyka zagród zniszczonych wskutek działań wojennych na terenie powiatu Krasnost. W sprawie pisarzy gminnych. Życie samorządowe powiatu. Kronika. Okólniki Starostwa Krasnost. Ofiary. Ogłoszenia. Dodatek oświatowy.

Nr. 16 z dnia 15/XI.

Celowość wydatków. Klęski rolnictwa. Jak odprowadzać wodę z pól. Gawędy. Do właścicieli sadów. Gmina wobec daniny Państwowej. Życie samorządowe powiatu. Kronika. Wiadomości polityczne. Komunikaty Urzędu Skarbowego. Okólniki Starostwa Krasnost. i Wydziału Pow. Ofiary. Ogłoszenia. Dodatek oświatowy.

Łuków.

Gazeta Urzędowa Wydziału Pow. Sejmiku.

Nr. 2 z dnia 19/XI.

Protokół XI posiedzenia Sejmiku Powiat. Sprawozdanie z wykonania budżetu Łukowskiego Związku Komunalnego za czas od 1/VII 1920 do 1/IV 1921. Obwieszczenie Wydz. hipot. pow.

Zamość.

Ziemia Zamojska — organ urzędowy Sejmiku.

Nr. 21 (46) z dnia 1/XI.

Głód ziemi. Zamość. Dbajmy o czystość języka polsk. Godne zapamiętania. Odezwa grona sędziów i prokuratorów w Toruniu. Protokół posiedzenia Sejmiku z dnia 13/X 1921. Z powiatowej kom. oświatowej. Czyn obywatelski. Wycofanie biletów skarbowych. Kursy dla pracowników w Okręg. Związkach Młodz. wiejsk. Ze Związku Kółek Roln. Pokaz bydła w Kurowie. Zamość (feljet.). Ogłoszenia.

Nr. 22 (47) z dnia 15/XI.

O kasach gminnych. Odezwa Wydz. Powiatowego do Związku Ziemiaków w Zamościu. Z kraju i ze świata. Z Radeczniczy zmartwychwstałej. Na zimowe wieczory. Z Nielisza. Największa w świecie pralnia. Życie na księżycu. Napady bandyckie. Kronika. Ogłoszenia.

b) Wydawnictwa Magistratów:

Lublin.

Dziennik Zarządu m. Lublina.

Nr. 28 z dnia 5/XI.

Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Z obrad Rady Miejskiej. Samorząd miejski w Polsce i jego najbl. zadania i cele. Ogłoszenia.

Nr. 29 z dnia 12/XI.

Ruch służbowy. Zarządzenia. Z obrad Magistratu. Samorząd miejski w Polsce i jego najbl. zadania i cele. Ogłoszenia.

Nr. 30 z dnia 19/XI.

Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Samorząd miejski w Polsce i jego najbl. zadania i cele. Ogłoszenia.

Nr. 31 z dnia 26/XI.

Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Samorząd miejski w Polsce i jego najbl. zadania i cele. Ogłoszenia.

Siedlce.

Gazeta Zarządu m. Siedlec.

Nr. 28 z dnia 19/XI.

Rozporządzenie M. S. W. z dn. 5/X 1921 roku w przedm. zawierania umów najmu mieszkań i innych pomieszczeń w gminie m. Siedlec. Postanowienie obowiązujące. Protokół posiedz. Rady Miejskiej w dn. 5/X 1921 r. Wykaz zabitego bydła i świń oraz ilość zniszczonych produktów. Wezwanie do ofiarności na rzecz kasy im. Mianowskiego. Ogłoszenia.

B.

288.

Zarządzenia Demobilizacyjne.

(Zob. Dz. Urz. Woj. Lub. № 8, poz. 203).

1. Ministerstwo Spraw Wojskowych rozkazem z dnia 7/XI 1921 r. L. 900 poleciło bezterminowo i bez prawa do poborów (żołdu) urlopować:

A) Wszystkich szeregowych, którzy w latach 1918, 1919 i 1920 wstąpili ochotniczo do Wojska Polskiego, względnie którzy już w latach poprzednich wstąpili do Legionów lub Korpusów Wschodnich bez względu na rocznik, o ile przeszli w wojsku łącznie z ewentualną służbą w b. armjach zaborczych, Korpusów wschodn. i legionach przynajmniej 24 miesiące i więcej.

B) Wszystkich szeregowych-ochotników bez względu na rocznik, którym na mocy art. 87 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej przyznano prawo służby jednorocznej, o ile przeszli w Armji Polskiej przynajmniej 12 miesięcy.

Powyższe bezterminowe urlopowanie ma być przeprowadzone we wszystkich Oddziałach broni i służb łącznie z marynarką wojenną.

Za podstawę do bezterminowego urlopowania powyższych szeregowych-ochotników należy przyjąć wojskowy arkusz ewidencyjny, lub tym podobne dokumenty danego szeregowego.

Odnośnie prawidłowego przeprowadzenia bezterminowego urlopowania zwracam uwagę na „Wskademob“ § 139, oraz rozkaz M. S. Wojsk. L. 435/IV Tj. z dn. 19/II 1921 r.

Powyższemu bezterminowemu urlopowaniu nie podlegają szeregowi-ochotnicy:

- a) podoficerowie zawodowi, oraz
- b) ci z pośród szeregowych-ochotników, którzy zgłoszą chęć pozostania nadal w wojsku w charakterze ochotników.

W tym wypadku każdy z nich winien złożyć pisemną deklarację (Rozk. M. S. Wojsk. L. 31790/9613/20-1).

Odnośnie zgłoszenie pozostania w wojsku winno być niezwłocznie odnotowane w wojskowym arkuszu ewidencyjnym danego szeregowca-ochotnika.

II. Na mocy rozkazu z dn. 19/XI 1921 r. L. 1187: wszystkich szeregowych (ochotników i poborowych) kategorii (C-1 i C-2/Sam. 5), bez względu na rocznik i ilość przeszłużonych przez nich miesięcy w szeregach armji.

Powyższe bezterminowe urlopowanie ma być przeprowadzone we wszystkich oddziałach broni i służb łącznie z marynarką wojenną, z wyjątkiem Baonów Celnych.

Za podstawę do bezterminowego urlopowania należy przyjąć wojskowy arkusz ewidencyjny, lub tym podobne dokumenty danego szeregowego, w którym winna być uwidoczniiona kategoria zdolności do służby wojskowej, ustalona przez Komisję wojsk. przeglądową.

W wątpliwych wypadkach sprawdzi dany oddział w odnośnej P. K. U., do jakiej kategorii pod względem zdolności do służby wojskowej został zaliczony szeregowy.

Sprawdzanie zaświadczeń o służbie szeregowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych pismem z dnia 23/IX 1921 r. L. 92256/N zarządziło, jak następuje:

Dowody służby szeregowego, wydane nie przez władze wojskowe, t. j. nie przez D-two Oddziału, w którym on obecnie pełni służbę, lecz przez jakikolwiek inny Urząd (np. Urząd Gminny lub Parafjalny), a które posłużyły za podstawę wypłaty zasiłku wojskowego po dniu 31 sierpnia b. r. mają odnośnie władze zasiłkowe bezzwłocznie sprawdzić, zapytując właściwy Oddział, czy szeregowy w nim rzeczywiście służy.

Jeśli odpowiedź Oddziału będzie przecząca, należy wypłatę natychmiast przerwać, a sprawę skierować na właściwą drogę.

Niezależnie od powyższego mają władze zasiłkowe przesłać Ministerstwu Spraw Wojskowych wykazy szeregowych, których rodzinom wypłaciły po dniu 31 sierpnia b. r. zasiłki na podstawie zaświadczeń wydanych nie przez władze wojskowe. Wykazy mają zawierać: nazwisko i imię szeregowego, nazwę oddziału, w którym wedle otrzymanego zaświadczenia służy, nazwę Urzędu, który to zaświadczenie wydał. Wykazy te mają być przedłożone najpóźniej do dnia 15 października b. r.

Od daty otrzymania niniejszego rozporządzenia należy rodzinom, które nie przedłożyły dotychczas w myśl rozporządzenia D. G. L. 6593/N. Za. jednorazowo dowodu służby szeregowego, przerwać dalszą wypłatę zasiłków póki nie przedstawią zaświadczenia wystawionego wyłącznie przez przełożone D-two szeregowego. Zaświadczeń, wydanych przez jakikolwiek inny Urząd nie należy brać w rachubę.

Pieczenie Urzędowe dla Zarządów Parafjalnych.

L. 6234/II/2.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dn. 11-go listopada b. r. Nr. 7725 w sprawie pieczęci urzędowych dla zarządów parafjalnych wyjaśnia, że:

1) W kościele katolickim zarząd parafją należy do miejscowego proboszcza. Nie istnieją przeto „zarządy parafjalne“ w znaczeniu jakichkolwiek kolegiów. Dozory zaś kościelne mają nieograniczoną kompetencję do spraw budownictwa kościelnego i nie mają wkraczać w dziedzinę Zarządu parafją.

Ustawy nie przewidują żadnych pieczęci dla Dóbr Kościelnych; istniejący przeto porządek winien być zachowany.

2) Duchowni ewangeliccy, jako proboszczowie-administratorowie parafji w korespondencji swej urzędowej używają pieczęci kościelnej z napisem „pieczęć kościelna parafji Nr.“ — lub „Parafja ewangelicko augsburska reformowana Nr. N.“ lub też „Urząd parafjalny Nr. N.“.

Kolegja kościelne mogą używać oddzielnej pieczęci z napisem: „Kollegjum kościelne parafji N. N.“, lecz po większej części korzystają z pieczęci kościelnej.

3) Według dotychczasowego ustroju Cerkwi prawosławnej w b. Królestwie Kongresowym zarząd parafji prawosławnej należy do proboszcza, który je-

dnocześnie prowadzi księgi stanu cywilnego i jako taki używa pieczęci urzędowej z herbem państwa i napisem: „Urządnik stanu cywilnego parafji prawosławnej N. N.“. Do zawiadywania zaś majątkiem i budowlami cerkiewnymi wybiera się przez parafjan Starosta cerkiewny, który pieczęci urzędowej nie posiada.

Nadużywanie przez firmy handlowe miana „dostawca Ministerstwa Spraw Wojskowych“.

L. 6945/II/1.

Ministerstwo Spraw Wojskowych pismem z dnia 28 października 1921 r. L. 1010/T.H. zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że poszczególne firmy w ogłoszeniach i reklamach umieszczają tytuł: „Dostawca Min. Spraw Wojsk.“. bez upoważnienia w tej mierze ze strony rzeczzonego Ministerstwa. Z uwagi iż nadużywanie powyższego tytułu może wprowadzić w błąd ogół, w szczególności sfery handlowo-przemysłowe, Ministerstwo Spraw Wojskowych poleciło wszystkim podległym mu organom zawiadomić o spostrzeżonych nadużyciach, o których mowa, organa policyjne, celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej.

Wobec powyższego oraz na skutek Okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 120 z dnia 12 listopada b. r. L. A. O. 3072, będą winni bezprawnego używania tytułu: „dostawca Ministerstwa Spraw Wojskowych“, pociągnięci do odpowiedzialności sądowej z art. 272 K. K.

Umowa między Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a Centralną Kasą Spółek Rolniczych.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych pismem z dnia 24/X b. r. Nr. 15139/R.V zawiadomiło Urząd Wojewódzki, że Centralna Kasa Spółek Rolniczych w Warszawie, stosownie do zawartej z Ministerstwem umowy, rozpoczyna w pierwszych dniach listopada b. r. zaopatrywanie rolników w inwentarz żywy.

Umowa ma brzmienie następujące:

Na mocy ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu 3-ch miliardów marek na pomoc rolną, dnia 24 września 1921 r. pomiędzy Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w osobie Naczelnika Wydziału Pomocy Rolnej p. Józefa Sturma z jednej strony, a Centralną Kasą Spółek Rolniczych w osobie kierownika Oddziału Warszawskiego C. K. S. R. p. Stanisława Sikorskiego, działającego na mocy upoważnienia Dyrekcji C. K. S. R. z drugiej strony zawiera się umowę na warunkach następujących:

§ 1. Zgodnie z zadaniami, wymienionymi w § 3 Statutu Centralnej Kasy Spółek Rolniczych, C. K. S. R. zobowiązuje się udzielać pożyczek poszczególnym gospodarstwom rolnym oraz instytucjom, mającym na celu tworzenie nowych gospodarstw i parcelację większych posiadłości ziemskich w celu zaopatrywania w środki produkcji rolnej, głównie zaś w inwentarz żywy gospodarstw rolnych w tych powiatach b. zaboru rosyjskiego, położonych na prawym brze-

gu Wisły oraz w Małopolsce Wschodniej, w których prowadzona będzie przez instytucje, korzystające z kredytu, parcelacja posiadłości ziemskich. Powiaty, w których C. K. S. R. będzie udzielała pożyczek na pomoc rolną osadnikom, będą podane do wiadomości Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 2. Inwentarz żywy i martwy, nasiona i inne środki produkcji rolnej C. K. S. R. sprzedawać będzie za gotówkę, lub też na kredyt, wzamian za zobowiązania dłużne na rzecz Skarbu Państwa. Zobowiązania dłużne wzamian za wydane środki produkcji rolnej, C. K. S. R. przyjmować ma wyłącznie od osób, którym przyznany będzie kredyt przez miejscowy powiatowy, względnie Wojewódzki Komitet Pomocy Rolnej (w myśl § 17 i 18 Rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 22 kwietnia 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.)

C. K. S. R. zobowiązuje się dołączyć do zobowiązań dłużnych odnośne zaświadczenia, uprawniające do nabycia środków produkcji rolnej na kredyt, przestrzegając aby zobowiązania dłużne sporządzane były według wzoru, ustalonego przez Ministerstwo oraz wogóle ściśle stosować się do instrukcji z dnia 7 maja 1921 r. w przedmiocie przeprowadzenia pomocy rolnej. Zobowiązania dłużne, nie odpowiadające powyższemu warunkom, nie będą uwzględniane przy obrachunku.

§ 3. Przy sprzedaży środków produkcji rolnej C. K. S. R. zobowiązuje się zaspakajać przedewszystkiem potrzeby gospodarstw, powstałych przy parcelacji, prowadzonej przez instytucje korzystające z kredytu lub przy wykonaniu reformy rolnej, następnie potrzeby innych rolników, posiadających zaświadczenia Starostwa względnie Województwa na prawo nabycia środków produkcji rolnej za gotówkę lub na kredyt.

§ 4. Cena sprzedażna środków produkcji rolnej, dostarczanych rolnikom na mocy dzisiejszej umowy nie może przewyższać więcej niż 25% ceny zakupu oraz wszelkich kosztów, związanych z nabyciem, transportem, magazynowaniem, żywieniem i t. p.

§ 5. Na zakup środków produkcji rolnej celem zaopatrywania w nie rolników zgodnie z niniejszą umową, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przyznaje C. K. S. R. kredyt w wysokości 50.000.000 Mk. (wyraźnie pięćdziesiąt milionów Mk.), którą to sumę Państwowy Bank Rolny wypłaci C. K. S. R. bezzwłocznie po podpisaniu niniejszej umowy w całości lub stopniowo w miarę zapotrzebowania. Kredyt powyższy, tudzież wszelkie zastrzeżone umową niniejszą obciążenia rachunku C. K. S. R. podlegają oprocentowaniu po dziesięć od sta (10%) w stosunku rocznym obliczanemu przy ostatecznym zamknięciu rachunku.

W tych samych terminach Państwowy Bank Rolny obciążać będzie r-k C. K. S. R. prowizją obrotową na rzecz Banku, obliczoną od większej strony inkluzywnego salda, w wysokości, ustalonej przez Ministra Skarbu.

C. K. S. R. zobowiązuje się spłacić do dnia 28 grudnia 1921 r. udzielony na mocy niniejszej umowy kredyt wraz z procentami i wszystkimi należnościami, z umowy wynikającymi.

§ 6. Otrzymane wzamian za sprzedane środki produkcji rolnej zobowiązania dłużne (§ 2) C. K. S. R. przekazywać będzie Państwowemu Bankowi Rolnemu, który przyjmie je na spłatę przyznanego kredytu,

uznając r-k C. K. S. R. sumą dostarczonych zobowiązań dłużnych z dniem ich otrzymania.

C. K. S. R. zobowiązuje się ściągać od nabywców na kredyt dodatek administracyjny na rzecz Państwowego Banku Rolnego za czas od wystawienia zobowiązania dłużnego do terminu płatności pierwszej raty, ustanowionego w zobowiązaniu. Po otrzymaniu zobowiązań dłużnych od C. K. S. R. Bank obciążać będzie jej r-k sumą należnego mu z tytułu tych zobowiązań dodatku administracyjnego z dniem wystawienia zobowiązania. Wysokość powyższego dodatku, oraz sposób jego obliczenia Państwowy Bank Rolny zakomunikuje C. K. S. R.

§ 7. W celu kontroli wykonania zobowiązań, wynikających z umowy niniejszej C. K. S. R. powinna zapewnić Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych wgląd w swoje akta i księgi, dotyczące operacji, objętych umową.

Następnie C. K. S. R. zobowiązuje się dostarczać Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych najpóźniej 20 każdego miesiąca sprawozdania za miesiąc ubiegły z obrotów.

§ 8. W razie niedopełnienia przyjętych przez C. K. S. R. na mocy umowy niniejszej zobowiązań, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych ma prawo w każdej chwili zażądać przedterminowej spłaty całego długu i dochodzić wynikłych strat.

§ 9. Centralna Kasa Spółek Rolniczych w umowie niniejszej oznaczona jest dla skrócenia C. K. S. R.

Warszawa, dnia 4 października 1921 r.

(—) J. Sturm.

(—) Stanisław Sikorski.

293.

Spis miejscowości zagranicznych posiadających placówki zagraniczne R. P.

1. Antwerpja—Anvers, Belgique.
2. Ateny—Athènes, Grece.
3. Belgrad—Belgrad, S. H. S.
4. Berlin—Berlin, Allemagne.
5. Bern—Bern, Suisse.
6. Bogumin—Bogumin, Republique Tchecho-Slovaque.
7. Bruksella—Bruxelles, Belgique.
8. Budapeszt—Budapeszt, Hongrie.
9. Buenos-Aires—Buenos-Aires, Argentine.
10. Buffalo—Buffalo, U. S. A.
11. Bukareszt—Bucarest, Roumanie.
12. Chicago—Chicago, U. S. A.
13. Chrystjanja—Christiania, Norge.
14. Czerniowce—Czernowitz, Roumanie.
15. Dynaburg—Dinaburg, Latvia.
16. Essen—Essen, Allemagne.
17. Florencja—Florence-Italia.
18. Galacz—Galatz, Roumanie.
19. Gdańsk—Danzig.
20. Genewa—Genève, Suisse.
21. Haga—La haye, Pays Bas.
22. Hamburg—Hamburg, Allemagne.
23. Helsingfors—Helsingfors, Finlande.
24. Kiszyniew—Kichinau, Roumanie.
25. Kolonja n/R—Cologne sur R., Allemagne.
26. Konstantynopol—Constantinople, Turquie.

27. Kopenhaga—Copenhagen, Danemark.
28. Królewiec—Koenigsberg, Allemagne.
29. Kurytyba—Curitiba, Bresil.
30. Kwidzyń—Marienwerder, Allemagne.
31. Libawa—Libau, Latwia.
32. Londyn—Londres, Angleterre.
33. Lublana—Lublana, S. E. S.
34. Lyon—Lyon, France.
35. Madryt—Madrid, Espagne.
36. Malmo—Malmo, Suede.
37. Marsylja—Marseille, France.
38. Medjolan—Milan, Italie.
39. Miskolcz—Miskolcz, Hongrie.
40. Monachjum—Munich, Baviere.
41. Montreal—Montreal, Canada.
42. Nizza—Nice, France.
43. Nowy-Jork—New-York, U. S. A.
44. Olsztyn—Allenstein, Allemagne.
45. Opolé—Oppoln, Silesie.
46. Palermo—Palermo, Italia.
47. Paryż—Paris, France.
48. Pittsburg—Pittsburg, U. S. A.
49. Praga — Prague, Republique Tcheco-Slo-
vaque.
50. Rio de Janeiro—Rio de Janeiro, Bresil.
51. Rewel—Raval, Esthonie.
52. Rotterdam—Rotterdam, Pays-Bas.
53. Ryga—Riga, Latwia.
54. Rzym—Roma, Italie.
55. Sidney—Sidney, Australie.
56. Strasburg—Strassburg, France.
57. Sofja—Sofja, Bulgarie.
58. Szanghaj—Shanghai, Chine.
59. San-Francisko—San-Francisco.
60. Sztokholm—Sztokholm, Suede.
61. Tryjest—Triest, Italia.
62. Turyn—Turin, Italia.
63. Tokjo—Tokio, Japon.
64. Wiedeń—Vienne, Autriche.
65. Winnipeg—Winnipeg, Canada.
66. Waszyngton—Washington, U. S. A.
67. Wrocław—Breslau, Allemagne.
68. Zagrzeb—Zagrzeb, S. H. S.
69. Zurich—Zurick, Suisse.

294.

Polska sieć placówek dyplomatycznych. Stan z dniem 1 lutego 1921 r.

- Austrja. Wiedeń — Przedstawicielstwo, adres:
III Renweg 1.
- Belgja. Bruksela—Poselstwo II kl., adres: Avenue
des Gaulois 29.
- Brazylja. Rio-de-Janeiro—Poselstwo II klasy.
- Bułgarja. Sofja—Przedstawicielstwo.
- Czechosłowacja. Praga — Poselstwo II klasy,
adres: Staromestke Namestie, Palac Kinskeho.
- Danja. Kopenhaga—Poselstwo III klasy, adres:
Bradgade, Hotel Phönix.
- Estonja. Rewel—Przedstawicielstwo.
- Finlandja. Helsingfors — Poselstwo III klasy,
adres: Brünusparken 4.
- Francja. Paryż—Poselstwo I klasy, adres: Ave-
nue Kleber II bis.
- Grecja. Ateny—Poselstwo III klasy.

- Holandja. Haaga—Poselstwo III klasy, adres:
Sophia laau Nr. 10.
- Hiszpanja. Madryt—Poselstwo I klasy, adres:
Monte Esquinza 38.
- Japonja. Tokjo—Poselstwo I kl., adres: Azabo
Zaimkubo 53.
- Jugosławia. Belgrad—Poselstwo II klasy, adres:
Kranska 58.
- Kłajpeda. Kłajpeda — Delegacja przy Komisji
Międzysojusznicej.
- Liga Narodów. Genewa — Delegacja Rzeczy-
pospolitej Polskiej przy Lidze Narodów.
- Łotwa. Ryga—Przedstawicielstwo, adres: Miko-
łajewska 27/29.
- Niemcy. Berlin — Poselstwo I klasy, adres:
Lützowufer 5a.
- Norwegja. Chrystjanja—Poselstwo III kl., adres:
Maltzergate 7.
- Rumunja. Bukareszt—Poselstwo II klasy, adres:
Calea Victoriei 129.
- Stany Zjednoczone Ameryki Północnej. Wa-
szyngton—Poselstwo I kl. adres: C. C. 2640-16-ve
Street.
- Stolica Apostolska. Rzym—Poselstwo I klasy,
adres: Via Nomentana 56.
- Szwajcarja. Bern—Poselstwo II klasy, adres:
Elfenstrasse 25.
- Szwecja. Sztokholm—Poselstwo III klasy, adres:
Blasierholmstorg 14.
- Turcja. Konstantynopol—Delegacja przy Wy-
sokiej porcie, adres: Nichanatache, rue Djabi Nr. 12.
- W. Brytanja. Londyn—Poselstwo I klasy, adres:
45 Grosvenor Square I.
- Węgry. Budapeszt — Delegacja, adres: Arany
Janes Utca 24.
- Włochy. Rzym — Poselstwo I klasy, adres:
Piazza di Spagna 20.

295.

Wymiana tymczasowych świadectw na obligacje 5% pożyczek z 1920 r.

L. 98/Pr./97.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw We-
wnętrznych z dnia 27/XI 21 r. Nr. Pr. B. 4780 Mini-
sterstwo Skarbu w dn. 12/III 21 r. za Nr. 1261/431/G.
U. K. wystosowało do Warszawskiej Izby Skarbowej
następujące wyjaśnienie:

Władze i urzędy państwowe, dysponujące zło-
żonemi w Kasach Skarbowych do swego depozytu
świadectwami tymczasowymi, zasadniczo winne się
troszczyć o wymianę tych świadectw na oryginalne
obligacje 5% wewnętrznych długo i krótko-termino-
wych pożyczek państwowych z 1920 roku.

W wypadkach, gdy w depozytach władz i urzę-
dów państwowych, przechowywanych w kasach skar-
bowych znajdują się świadectwa tymczasowe, złożone
jako kaucje, a więc niepodlegające wydaniu bez
specjalnego zarządzenia, to kasy skarbowe winne
same dokonywać wymiany tych świadectw na oryginalne
obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwo-
wych z 1920 roku na skutek pisemnych poleceń
władz i urzędów państwowych, dysponujących takimi
depozytami, przy uwzględnieniu następujących prze-
pisów:

I. Kasy skarbowe po otrzymaniu od władz i urzędów dysponujących pisemnego polecenia wymiany złożonych, jako kaucje do swojej dyspozycji świadectw tymczasowych na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 r. wysyłają te świadectwa tymczasowe w pakietach wartościowych do najbliższych oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej dla dokonania ich wymiany na oryginalne obligacje pożyczek państwowych.

II. Do czasu otrzymania oryginalnych obligacji, Kasy skarbowe przechowywać winne kwity pocztowe na wysłane do wymiany świadectwa tymczasowe w kopertach, w których świadectwa te były przechowywane. W kopertach tych przechowują się również polecenia dokonania wymiany, wystawione przez władze i urzędy państwowe, dysponujące danym depozytem.

III. Po otrzymaniu wzamian za wysłane do wymiany świadectwa tymczasowe oryginalnych obligacji 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 roku, Kasy skarbowe zanotować winne w księdze kontroli depozytów na odpowiednich rachunkach fakt dokonania wymiany na skutek otrzymanego polecenia, znajdujących się uprzednio świadectw tymczasowych na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 r. z wyszczególnieniem numerów i wartości imiennej otrzymanych obligacji.

IV. Kasy skarbowe dokonywują poleconej wymiany świadectw tymczasowych na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych dopiero po otrzymaniu w gotówiznie pokrycia, wynikających z dokonania tej wymiany kosztów.

Otrzymałą gotowiznę Kasy skarbowe księgować winne na Dział 2 § 4 poz. 5 budżetu wydatków Ministerstwa Skarbu, jako wznowienie kredytu na wydatki pocztowe, z którego to kredytu pokrywać winne poniesione wskutek dokonania wymiany faktyczne koszty.

V. Wymiany świadectw tymczasowych, złożonych w Kasach skarbowych, w których świadectwa te zostały nabyte, dokonywać winne Kasy skarbowe na ogólnych zasadach.

296.

Opłata stemplowa od umów z pracownikami państwowymi.

Umowy, zawierane przez Urzędy i Władze państwowe z pracownikami kontraktowymi w myśl Okólnika Prezydium Rady Ministrów z 22/I 1920 roku Nr. 518/20 i z szoferami w myśl okólników Prez. Rady Ministrów z 6/XII 1919 r. Nr. 16076/19 i 24/II 1920 r. Nr. 1775, według dołączonych do tych okólników wzorów, podlegają następującym opłatom stemplowym:

a) jeżeli umowę zawarto na obszarze b. okupacji niemieckiej—jednorazowej opłacie stemplowej w wysokości $\frac{1}{4}$ % od kwoty rocznego wynagrodzenia (wedle § 4 Ustęp 2 rozp. b. G. G. Warsz. z 19/VII 1916 r. Dz. Rozp. Nr. 40 poz. 126 i poz. 127 Ustęp

1 i 2 dołączonej do tegoż rozp. taryfy) z tem jednak, że przy rocznem wynagrodzeniu nieprzenoszącem 2.000 Mk. umowy te są wolne od opłaty stemplowej w myśl poz. 27 Ustęp 3 lit. b. powoł. taryfy.

b) jeśli umowę zawarto na obszarze b. okupacji austriackiej—opłacie aktowej wyższej normy w wysokości $\frac{1}{2}$ % (Wedle art. 50 ust. 1a i 51 ustęp 1 ros. ust. stempl. z r. 1903 oraz art. I i II § 10 p. 2 rozp. c. i k. Zarządu Wojsk. w Polsce z 27/VIII 1918 r. Dz. Rozp. Cz. XVI). Przytem w myśl art. 34 ros. Ust. Stempl. z r. 1903 oraz noweli z 16 grudnia 1916 r. (Zb. Pr. i Rozp. z r. 1914 r. Nr. 366) za podstawę wymiaru przujmuje się wartość rocznego wynagrodzenia, a przypadająca od takiej umowy opłata winna być uiszczona co rok, za cały czas trwania umowy, z początkiem każdego roku.

c) jeśli umowę zawarto na obszarze b. zaboru austriackiego—podlega ona jednorazowo należności wedle skali III od trzechkrotnego iloczynu rocz. wynagrodzenia (wedle poz. par. 40a ust. z 13/XII 1862 L. 89 dz. u. p. oraz § 16-c Ust. z 9/2 1850 r. L: 50 Dz. U. p.).

Zaznacza się przytem, że we wszystkich powyższych przypadkach przez wyraz „wynagrodzenie“ rozumieć należy nietylko perjodycznie wypłacane wynagrodzenie w pieniądzach, lecz także dodatki w naturze, jak np. przy umowie z szoferami, roczną wartość użytą mieszkanią, wartość światła i opału, względnie omówiony za nich ekwiwalent w pieniądzach.

Przy umowach, zawartych na czas ściśle określony opłatę stempla należy obliczać na obszarach b. okupacji niemieckiej i austriackiej od sumy wynagrodzenia za cały czas trwania umowy (art. 34 ros. Ust. stempl. z r. 1903 i poz. 27 Ust. 2 taryfy dołączonej do rozp. b. G. Gub. warsz. z 19/VII-16 r. Dz. rozp. Nr. 40 poz. 126).

Przepis powyższy obowiązuje także na obszarze b. zaboru austriackiego ale tylko wtedy, jeżeli umowa o najem usług ma trwać nie dłużej niż 10 lat. Jeżeli zaś czas trwania umowy określony jest na lat dziesięć lub dłużej, natenczas podstawę wymiaru stanowi dziesięciokrotny iloczyn rocznego wynagrodzenia (§ 16 a i b ust. z 9/II 1850 r. Dz. p. p. austr. Nr. 50).

W wypadku, jeśli umowa określa wynagrodzenie nie w sumie lecz według stopnia służbowego opłatę stemplową oblicza się od sumy, wypośredkowanej na podstawie wynagrodzenia, przysługującego w chwili zawarcia umowy.

W razie zmiany w uposażeniu (podwyższenie wynagrodzenia lub przejście do wyższego stopnia służbowego), o ile zmianę tą udokumentowano umową na piśmie, podlega ona nowej opłacie stemplowej. Oblicza się ją w ten sposób, że od wyższego wynagrodzenia w kwocie rocznej (przy umowach na czas nieoznaczony) względnie w kwocie obliczonej za czas trwania nowej umowy (przy umowach na czas ściśle określony) potrąca się podstawę wymiaru umowy pierwotnej (obliczon. w kwocie rocznej względnie za czas trwania umowy) i od różnicy pobiera się opłatę stemplową.

Spis zabytków Województwa Lubelskiego wpisanych do Inwentarza Państwowego.

Uwaga: Na wszelką restaurację zabytków wyszczególnionych poniżej jest nieodzowne pisemne zezwolenie Wojewody Lubelskiego, które udzielane będzie na zasadzie art. 13, 14, 20 i 21 Dekretu z d. 31/X—18 o ochronie zabytków, po rozpatrzeniu przedstawionych przez strony interesowane należycie opracowanych projektów i opisu zamierzonych robót.

N ^o porz.	N ^o Inw. M. S. i K.	N ^o i data orzeczenia	Wyszczególnienie zabytku	Miejsce, gdzie się znajduje zabytek	Imię, nazwisko i adres właściciela zabytku
1	55	55 24/II 1920	Gmach Magistratu	Siedlce, ul. Warszawska	Własność miejska
2	59	59 10/IV 1920	Kościół parafjalny p. w. św. Stanisława	Siedlce	
3	60	60 10/IV 1920	Plebanja przy kościele paraf. p. w. św. Stanisława	Siedlce	
4	61	61 10/IV 1920	Dzwonnica przy kośc. paraf. p. w. św. Stanisława	Siedlce	
5	62	62 10/IV 1920	Pałac Ogińskich	Siedlce	Własność państwowa
6	63	63 10/IV 1920	Kościół O. O. Bernard. p. w. św. Mikołaja wraz z klaszt.	Krześlin pow. Siedlecki	
7	64	64 10/IV 1920	Gmach Seminarjum Djecezjaln.	Janów Podlaski pow. Konstantynowski	
8	65	65 10/IV 1920	Gmach pocztowy	Siedlce, ul. Warszawska N ^o 2	Własność państwowa
9	66	66 10/IV 1920	Kościół O. O. Pijarów p. w. Przemienienia Pańskiego	Łuków	
10	67	67 10/IV 1920	Kościół O. O. Bernard. p. w. Podwyższenia Krzyża św.	Łuków	
11	68	68 10/IV 1920	Kościół paraf. p. w. św. Trójcy	Radzyń	
12	69	69 10/IV 1920	Kościół parafjalny p. w. Wniebowzięcia N. M. P.	Węgrów	
13	70	70 10/IV 1920	Kośc. OO. Refor. p. w. św. Piotra z Akkant. i św. Ant. Padew.	Węgrów, szosa Sokołowska	
14	71	71 10/IV 1920	Kościół parafjalny p. w. św. Mikołaja	Międzyrzec pow. Radzyński	
15	115	115 10/IV 1920	Dom Gdański	Węgrów, Rynek N ^o 27	Stanisław Tokarski
16	116	116 10/IV 1920	Gmach powiatu	Węgrów, na rogu ul. Kościelnej	Własność państwowa
17	124	124 29/I 1920	Kościół paraf. p. w. św. Józefa O. O. Bazyłjanów	Biała Radziwiłłowska powiat Bialski	
18	128	128 29/V 1920	Kościół parafjalny p. w. Wniebowzięcia N. M. P.	Jabłonna Jacka pow. Sokołowski	
19	129	129 29/V 1920	Kościół Katedralny p. w. św. Trójcy	Janów pow. Konstantynowski	

298.

Opodatkowanie spadków.

Komunikat Min. Skarbu.

Według przepisów obowiązujących na obszarze dawnego Królestwa Kongresowego oraz powiatów białostockiego, białskiego i sokólskiego mają spadkobiercy i legatarjusze zawiadomić Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych o śmierci spadkodawcy w ciągu miesiąca od dnia, w którym się o niej dowiedzieli. Ten sam obowiązek ma wykonawca testamentowy i kurator spadku wakującego oraz ojciec lub opiekun spadkobiercy (legatarjusza) małoletniego lub bezwłasnowolnego (§ 53 rozporządzenia z dn. 22-go lipca 1920 r. Dziennik Ustaw Nr. 76 poz. 524).

Osoby te, jeśli nie dopełniły obowiązku powyższego ulegają grzywnie od wysokości 50.000 marek (art. 32 Przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn z dnia 2-go czerwca 1920 r. Dziennik Ustaw Nr. 49, poz. 300).

W myśl rozporządzenia ministerjalnego z dnia 5 sierpnia 1921 r. (ogłoszonego w dniu 28 września 1921 r. w Nr. 79, Dziennik Ustaw pod poz. 543), grzywna nie będzie nałożona mimo niedopełnienia obowiązku, o którym mowa—jeśli spadkodawca zmarł w czasie od dnia 1 stycznia 1916 r. do 28 października 1921 r., a Urząd Skarbowy otrzyma od którejkolwiek z osób wyżej wymienionych zawiadomienie o śmierci spadkodawcy najpóźniej w dniu 28 grudnia 1921 roku.

Kto więc dotychczas nie wypełnił obowiązku zawiadomienia Urzędu Skarbowego o śmierci spadkodawcy, uniknie kary, jeśli zawiadomi w terminie ulgowym t. j. do dnia 28 grudnia 1921 roku.

Co do wypadków śmierci, które zajdą po dniu 28 października 1921 r. władze skarbowe w razie niezawiadomienia o śmierci spadkodawcy w ciągu miesiąca będą bezwzględnie wymierzały grzywny. Tak samo uczynią co do wypadków dawniejszych o ileby strony nie dotrzymały terminu ulgowego.

Zawiadomienie można wnieść na piśmie lub ustnie. Należy podać: imię, nazwisko i zawód spadkodawcy, miejscowość (dokładny adres), w której stale zamieszkiwał, oraz tą, w której zmarł (jeśli śmierć nastąpiła poza miejscem stałego zamieszkania), imiona i nazwiska oraz adresy wszystkich spadkobierców i legatarjuszków, wreszcie wszystkich miejscowości (w kraju i zagranicą) w których znajduje się majątek spadkowy.

Jeśli jest kilku spadkobierców (legatarjuszków) to oczywiście wystarcza zawiadomienie, wystosowane do Urzędu Skarbowego przez jednego z nich.

299.

Przerabianie odważników rosyjskich.

Okręgowy Urząd Miar w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że po 15 grudnia 1921 r. zaprzestaje się legalizowania na terenie Lubelskiego Okręgu legalizacji narzędzi mierniczych (Województwa Lubelskie i Kieleckie) odważników układu rosyjskiego. Używanie w obrocie publicznym odważników tego układu dozwolone jest do czasu wygaśnięcia cechy prawomocnej. Dozwolone jest również przera-

bianie odważników rosyjskich na metryczne odpowiedniej wielkości.

W tym celu dla odważników układu metrycznego kształtu sferoidalnego wprowadzono wielkości 40 i 80 dkg. i 4 kg.

Zainteresowani więc winni skwapliwie wykorzystać możliwość przerabiania odważników rosyjskich na metryczne, gdyż po pewnym czasie zezwolenie to będzie odwołane.

300.

Ogłoszenia o rejestracji stowarzyszeń.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 24 listopada 1921 r. L: B. S. 5318/Pr./1 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 60 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Ceranowie“ gm. Sterdyń pow. Sokółskiego.

301.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 25 listopada 1921 r. L: B. S. 3758/Pr./4 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 61 stowarzyszenie p. n. „Pierwsze Włościańskie Kółko Myśliwskie w Wylągach“ pow. Puławskiego.

302.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 5 grudnia 1921 r. L: B. S. 4569/Pr./2 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 62 stowarzyszenie p. n. „Koło Polsko-Francuskie w Lublinie“.

303.

RUCH SŁUŻBOWY

do dnia 13 grudnia 1921 roku.

a) w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie:

Nowo mianowani:

Wydział Rolnictwa i Weterynarji (VI).

Strawiński Romuald, p. o. urz. VII st. st. (M. R. i D. P.).

Pawłowski Bohdan, p. o. urz. IX st. st. (z budż. „Pomocy Rolnej“).

Wydział Pracy i Opieki Społecznej (VIII).

Piotrowska Janina, p. o. urz. X st. st.

Kancelarja Główna (XI).

Jarosławska Celina, p. o. urz. XI st. st. (MSW).

Niebrzydowski Kazimierz, p. o. urz. XII st. st. (M. S. W.).

Zwolnieni:

Wydział Apropowizacyjny (V).

Sekutowicz Mieczysław, Naczelnik Wydziału z dniem 28 lutego 1922 r.

Wydział Przemysłowy (VII).

Wójcikówna Marja, p. o. urz. XI st. sł. (M.P. i H.).

Kancelarja Główna (XI).

Głuszkiewiczówna Helena, p. o. urz. XI st. sł. (M. S. W.).

Przeniesieni:

Wydział Samorządowy (III).

Spielrein Józef, referent do M. S. W. w Warszawie.

b) w Urzędach Starościńskich Województwa Lubelskiego.

Nowo mianowani:

Chełm.

Szyllerówna Helena, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).

Szyllerówna Janina, „ „ XI „ (MSW).

Krasnostaw.

Jarosz Stanisław, p. o. urz. VIII st. sł. (M.R. i D.P.).

Lublin.

Krasnopolski Kamil, p. o. urz. VIII st. sł. (M.R. i D. P.).

Klimkiewiczowa Marja, p. o. urz. X. st. sł. (budż. „Pomoc Rolna“).

Węgrów.

Dr. Jędraszko Bolesław, lekarz pow. VII st. sł. (M. Z. P.).

Walczyzna Bronisław, p. o. urz. VIII st. sł. (MSW).

Zamość.

Wrzosek Edward, p. o. urz. XI st. sł. (z budż. „Pomocy Rolnej“).

Michalewski Jan, p. o. urz. XI st. sł. (M. S. W.).

Zwolnieni:

Biłgoraj.

Ciężak Konstanty, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).

Hrubieszów.

Lewkowiczówna Marja, p. o. urz. X st. sł. (MSW).

Janów Lubelski.

Padjos Piotr, p. o. sanitariusza weterynaryjnego XI st. sł. (M. R. i D. P.).

Konstantynów.

Czarniewicz Józef, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).

Siedlce.

Korczak-Kostecki Zdzisław, p. o. urz. VII st. sł. (M. S. W.).

Sokołów.

Wołoszczak Karol, p. o. urz. X st. sł. (MSW).

Przeniesieni:

Konstantynów.

Dr. Ościak Leon, referent do Zamościa.

Gruszko Kazimierz, sekretarz do Komis. Rządu na m. Lublin.

Włodawa.

Sobolewski Stanisław, p. o. urz. X st. sł. do Hrubieszowa.

C.

O G Ł O S Z E N I A :

Lista ofiarodawców na opłacenie wpisu szkolnego za najbiedniejszych uczniów gimnazjum w Sokołowie ziemi Siedleckiej.

W dniu 25 października 1921 r. zebrani w Starostwie Sokołowskiem przedstawiciele Duchowieństwa i Administracji Państwowej dla uczczenia s. p. Pawła Koniecznego b. Starosty Sokołowskiego złożyli ofiarę w sumie 25500 mk. na opłacenie wpisów szkolnych za najbiedniejszych uczniów miejscowego gimnazjum.

1.	Woj. Inspektor Starostw p. Tyszko	1100	mk.
2.	Proboszcz z Wierowa ks. Stroński	1000	„
3.	„ z Czerwonki ks. Bułkowski	2000	„
4.	Wikary z Sokołowa ks. Sciborek	400	„
5.	Proboszcz z Rogowa ks. Zarębski	1000	„
6.	„ z Jabłonnej ks. Kropiwnicki	1000	„
7.	Starosta Siedlecki Kościuszko	1000	„
8.	„ Lubartowski Zalewski	1000	„
9.	„ Węgrowski Lipowski	1000	„
10.	„ Radzyński Wazowski	2000	„
11.	„ Łukowski Słomiński	3000	„
12.	„ Bialski Rudnicki	1000	„
13.	„ Konstantynowski Łopuski	1000	„
14.	Nadkomisarz Policji Roszkowski	1000	„
15.	Komisarz Policji Kąkolewski	1000	„
16.	„ „ Mortz	2000	„
17.	„ „ Przedpelski	1000	„
18.	„ „ Jeziorowski	1000	„
19.	Referent Starostwa Jenke	1000	„
20.	„ Rolny Poradowski	1000	„
21.	„ Apropowizacji Krajewski	1000	„

R a z e m 25500 mk.

Starosta Puławski ogłasza:

1. Samuel Fryd mieszkaniec miasta Puław zgubił paszport zagraniczny na wyjazd do Argentyny wydany przez Starostwo w Puławach 9/IX 21 r. Nr. 351.

2. Jan Turski syn Pawła, mieszkaniec wsi Wólka Profecka, Starostwa Puławskiego, zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Puławy 24 czerwca 1921 r. Nr. 97 i kartę urlopową wydaną przez Dowództwo 6 Szwadronu taborów zap. 14/IV 1921 r. Nr. 6407/L 768.

3. Stanisław Kozak, mieszkaniec wsi Uściąg, gminy Szczekarków, skradziono kartę na broń myśliwską i kartę łowiecką wydaną przez Starostwo Puławskie 31/5 1921 r. Nr. 568.

Starosta Konstantynowski ogłasza:

1. Blumenkranc Blucha z Janowa zgubił paszport.
2. Blumenkranc Chaim Wolf z Janowa zgubił paszport Nr. 73.

3. Monczarz Aron Szloma z Sarnak zgubił kartę odroczenia Nr. 423.

4. Sobelman Litman z Janowa zgubił dowód osobisty Nr. 186.

5. Kucharuk Jan z gm. Łysów zgubił kartę powołania.

6. Rymarczykowi Stanisławowi z gminy Łysów podczas pożaru spalił się dowód osobisty.

7. Pawłowski Jan z gminy Łysów zgubił kartę powołania.

Starosta Bialski ogłasza:

1. Kozakiewicz Filiman zgubił tymcz. dowód osobisty wydany przez Urząd gm. w Sławatyczach 17/XI 1921 r. L. 363.

2. Wasyluk Paweł z gm. Dobryń roczn. 1893. zagubił kartę odroczenia wydaną przez P. K. U. w Białej Podlaskiej.

3. Matusiewicz Jakób ur. w r. 1896 z Horoszczyńki gm. Lubenka pow. Biała Podl. zagubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. Białą.

4. Szmułowi Mordko Lejderman skradziono dowód osobisty z dn. 24 listopada 1920 r.

5. Alte Lejderman skradziono dowód osobisty z dnia 24 listopada 1920 r. za L. 376.

6. Haji Elta i Moszkowi Lustykman skradziono dowód osobisty z dnia 3 marca 1920 r. L. 75.

Starosta Lubartowski ogłasza:

1. Zgubiono tymczasowy dowód osobisty wydany 23/I 1919 r. Nr. 130 przez Magistrat m. Lubartowa na nazwisko Szmula Gardena.

2. Zaginał dowód osobisty, wydany przez Magistrat miasta Lubartowa w dniu 31 maja 1920 r. za Nr. 255 na imię Szmula-Symchy Bajtchara.

Starosta Włodawski ogłasza:

1. Antoniuk Michał z gm. Włodawy, pow. Włodawskiego zgubił kartę odroczenia, wydaną przez P. K. U. Białą Podlaska dn. 6/I 1921 r. na rok.

Starosta Biłgorajski ogłasza:

1. Jakób Goldszmidt syn Icka-Wolfa i Rojzy, z Tarnogrodu urodz. 1890 r. zgubił kartę powołania wydaną z P. K. U. Zamość 5/I 1921 r.

2. Lacher Abram Dawid z Tarnogrodu zgubił dowód osobisty Nr. 3248 wydany przez Starostwo w Biłgoraju dnia 10/VII 1919 roku.

Starosta Radzyński ogłasza:

1. Brandla Lewi z Radzynia zgubiła tymczasowy dowód osobisty z 24/4 1919 r.

2. Rojza Kupiec zgubiła tymczasowy dowód osobisty z r. 1920 Nr. 531.

3. Szamie Lewi z Radzynia skradziono tymczasowy dowód osobisty z 14/6 1919 Nr. 1634.

4. Kodeńczyk Moszko zgubił dowód osobisty wydany przez gminę Wohyn z 22/XI 1920 r. L: 556.

Komisarz Rządu na m. Lublin ogłasza:

1. Dnia 8 listopada b. r. zgubiono 2 weksle podpisane przez p. p. Radzikowskiego i Dąbrowskiego na sumę 2.100.000 marek (dwa miliony sto tysięcy marek) przed budynkiem Kasy Skarbowej w Lublinie.

Proszę uczciwego znalazcę o zwrot tychże pod adresem Królewska 17/12 (za wynagrodzeniem). Wszelkie władze finansowe robię uważne, prosząc o unieważnienie tychże.

Zukier.

2. Zgubiono kartę pobytu wydaną przez Komisar. Rządu na m. Lublin, L. 383/K dn. 11.X.1920 r. na imię Szymona Kucharskiego.

3. Malarzowi Władysławowi dnia 23 listopada 1921 r. skradziono w pociągu tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne, wydane przez 34 pułk piechoty baon zapasowy za L. Dzień. 364/M. Wyżej wymienione zaświadczenie niniejszem unieważniam.

Malarz Władysław.

Kursy Ogrodniczo-Pszczelnicze.

„Sekcja Ogrodniczo-Pszczelnicza Okr. Zw. Kółek Rolniczych, w Lublinie, 9, 10 i 11 stycznia 1922 r. w sali Domu Ludowego przy kościele Bernardynów (ul. Bernardyńska 5) urządza 3-dniowe kursy ogrodniczo-pszczelnicze, o 23-ch godzinach wykładowych i 3-ch godzinach demonstracji świetlnych.

Bliższych informacji udziela, oraz zapisy przyjmuje od dnia 15 grudnia r. b. do dnia 7 stycznia r. p. włącznie — sekretarjat Związku Kółek Rolniczych Województwa Lubelskiego ul. Szpitalna 16,

m. 2, w godzinach biurowych t. j. od godziny 9-ej rano do 3-ej po południu, w soboty od godziny 9-ej rano do 1-ej po południu. Bilety wstępu dla członków Sekcji Ogrodniczo-Pszczelniczej — bezpłatnie, dla gości po 20 marek za dzień wykładów.

U w a g a: Słuchacze przyjezdni zapisujący się wcześniej na kursy, będą mogli korzystać z bezpłatnych noclegów.

U w a g a: W drugim dniu kursów, słuchacze wraz z prelegentami upamiętnią kursy wspólną fotografią.

Kursy ogrodnicze.

Koło Lubelskie Polskiego Związku Zawodowego Ogrodników urządza w Lublinie dnia 12, 13 i 14 stycznia—3-dniowe kursy ogrodnicze w sali Domu Ludowego przy kościele Bernardynów (ul. Bernardyńska 5) o 23-ch godzinach wykładowych i 3-ch godzinach demonstracji przezroczej. Zaś w m-cu styczniu i lutym wieczorne wykłady ogrodnicze, (od godziny 5 do 7) dla miłośników ogrodnictwa.

Bliższych informacji udziela, oraz zapisy na kursy przyjmuje Inspektor Ogrodniczy przy Wydziale Rolnym Urzędu Wojewódzkiego (ul. Niecała 14 pokój Nr. 7) począwszy od dnia 15 grudnia b. r. w godzinach pozabiurowych od godziny 5 do 7-ej wiecz.

U w a g a. Słuchacze przyjezdni na kursy 3 dniowe zapisujący się wcześniej, będą mogli korzystać z bezpłatnych noclegów.

Bilety wstępu na kursy 3 dniowe dla członków Zw. Zaw. Ogrodn.—bezpłatnie, zaś dla gości po 20 mkp. za dzień wykładów.

Bilety wejścia na kursy wieczorne: 1) dla dorosłych—100 mkp., 2) dla młodzieży szkolnej—50 mkp.

Ogłoszenie.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie wciągnięto d. 6 grudnia 1921 r. pod Nr. 23 następujące wpisy.

do rubr. 2-ej. Spółdzielnia Sejmików i Miast Województwa Lubelskiego. Siedziba w Lublinie. Odpowiedzialność członków wynosi 120-krotną wysokość udziału zadeklarowanego. Oddziałów niema.

do rubr. 3-ej. Celem spółdzielni jest skoordynowanie działalności poszczególnych związków samorządowych na polu handlowem i przemysłowym, a w szczególności organizowanie kupna i sprzedaży artykułów pierwszej potrzeby, uwzględniając w równej mierze interesy miast i wsi, oraz dostarczanie tychże artykułów bądź w stanie surowym, bądź w przetworach przez spółdzielnię we własnych lub w innych zakładach sporządzonych, stowarzyszonych lub za ich pośrednictwem innym lokalnym instytucjom spółdzielczym.

do rubr. 4-ej. Udział członka wynosi 50.000 mk. i winien być wpłacony przy deklaracji na przyjęcie do spółdzielni. Członek może mieć więcej niż jeden udziałów.

do rubr. 5-ej. Zarząd stanowią: Stanisław Dylewski, Wiceprezydent m. Lublina, Stefan Choma, Ławnik Magistratu m. Lublina, Jan Chomicz, członek Sejmiku Powiatowego w Lublinie. Wszyscy trzej mieszkają w Lublinie.

do rubr. 6-ej. Czas trwania spółdzielni nie jest oznaczony. Oświadczenia będą umieszczane w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego. Rok obrachunkowy zaczyna się od 1 stycznia. Zarząd składa się z 3 członków, którzy czynią oświadczenia w imieniu spółdzielni wspólnie. Komisarz Wojewódzki ma prawo zawieszać uchwały Zarządu. Zastępców do zarządu nie wybrano. Likwidację spółdzielni należy skutecznie według przepisów art. 76—84 ustawy z 29 października 1920 r. o spółdzielniach.

Redakcję zakończono 14 grudnia 1921 r.